

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τη φορολογική μεταχείριση των επιβατικών αυτοκινήτων οχημάτων που μεταφέρονται οριστικά σε άλλο κράτος μέλος σε συνδυασμό με τη μεταφορά της κατοικίας ή χρησιμοποιούνται προσωρινά σε κράτος μέλος εκτός εκείνου στο οποίο είναι ταξινομημένα

(98/C 108/12)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(1998) 30 τελικό — 98/0025 (CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 10 Φεβρουαρίου 1998)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, στην ενιαία αγορά, θα πρέπει να αρθούν τα φορολογικά εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και της ατομικής τους περιουσίας, και ιδίως των αυτοκινήτων οχημάτων·

ότι, η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία η σχετική με τη φορολογική μεταχείριση των επιβατικών αυτοκινήτων οχημάτων που χρησιμοποιούνται προσωρινά σε κράτος μέλος εκτός εκείνου στο οποίο είναι ταξινομημένα είναι άνευ λόγου περιοριστική με βάση τις αρχές της ενιαίας αγοράς·

ότι, επιπλέον, η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία που διέπει τη φορολογική μεταχείριση των αυτοκινήτων οχημάτων που ανήκουν σε πρόσωπα τα οποία μεταφέρουν την κατοικία τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο μπορεί να επιβάλλει στα πρόσωπα αυτά αδικαιολόγητες διοικητικές διατυπώσεις για να αποδείξουν ότι δεν έχουν υποχρέωση καταβολής φόρου·

ότι, ως εκ τούτου, οι όροι χορήγησης των απαλλαγών που προβλέπει η οδηγία 83/182/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων⁽¹⁾ και η οδηγία 83/183/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές, από κράτος μέλος, προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες⁽²⁾ δεν ανταποκρίνονται στις σημαντικές ανάγκες όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των εμπορευμάτων·

ότι, εν πάση περιπτώσει, οι οδηγίες 83/182/ΕΟΚ και 83/183/ΕΟΚ δεν καλύπτουν πλέον τα συστήματα φορολόγησης των αυτοκινήτων οχημάτων που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη από την καθιέρωση της ενιαίας αγοράς· ότι οι διατάξεις τους σχετικά με τις απαλλαγές από το ΦΠΑ έχουν ήδη καταργηθεί με το άρθρο 2 της οδηγίας 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ⁽³⁾· ότι, στην πράξη, τα προβλήματα σχετικά με τη φορολόγηση περιουσιακών στοιχείων κατόπιν μεταφοράς κατοικίας περιορίζονται στα αυτοκίνητα οχήματα και, ως εκ τούτου, δεν χρειάζεται πλέον η θέσπιση κανόνων για τα άλλα είδη εγαθών· ότι δεν χρειάζεται πλέον η πρόβλεψη μόνιμων απαλλαγών εκτός των σχετικών με τη μεταφορά κατοικίας·

ότι, ωστόσο, θα πρέπει να αποτραπούν οι καταχρήσεις που προκύπτουν από τα διαφορετικά επίπεδα φορολόγησης των αυτοκινήτων οχημάτων μεταξύ κρατών μελών· ότι, ως εκ τούτου, εξακολουθεί να είναι αναγκαία η πρόβλεψη ορισμένων περιορισμών όσον αφορά την προσωρινή χρήση, από κατοίκους, οχημάτων που είναι εγγεγραμμένα σε άλλα κράτη μέλη·

ότι, ως εκ τούτου, οι διατάξεις των οδηγιών 83/182/ΕΟΚ και 83/183/ΕΟΚ χρήζουν προσαρμογής και οι οδηγίες αυτές θα πρέπει να καταργηθούν και να αντικατασταθούν από μια ενιαία οδηγία·

ότι τα κράτη μέλη δεν πρέπει να επιβάλλουν φόρους στα επιβατικά αυτοκίνητα οχήματα που μεταφέρονται στο έδαφός τους από άλλα κράτη μέλη εκ μέρους ιδιωτών οι οποίοι μεταφέρουν την κατοικία τους από τα εν λόγω κράτη μέλη·

ότι τα κράτη μέλη δεν πρέπει να επιβάλλουν φόρους επί των επιβατικών αυτοκινήτων οχημάτων που είναι ταξινομημένα σε άλλα κράτη μέλη, εφόσον τα εν λόγω οχήματα χρησιμοποιούνται προσωρινά στο έδαφός τους, υπό ορισμένες συνθήκες·

ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί η υποχρέωση καταβολής φόρων εκ μέρους του χρήστη του οχήματος, είναι αναγκαίο να καθοριστεί ο τόπος της συνήθους κατοικίας του·

⁽¹⁾ ΕΕ L 105 της 23.4.1983, σ. 59.

⁽²⁾ ΕΕ L 105 της 23.4.1993, σ. 64.

⁽³⁾ ΕΕ L 376 της 31.12.1991, σ. 1.

ότι σε περίπτωση μεταφοράς της κατοικίας, δεν πρέπει να καταβάλλεται κανένας φόρος στο νέο κράτος μέλος, υπό ορισμένους όρους και εφόσον το όχημα έχει αποκτηθεί σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους·

ότι, η προσωρινή χρήση σε άλλο κράτος μέλος χωρίς καταβολή φόρων θα πρέπει να επιτρέπεται για έξι μήνες ανά δωδεκάμηνο· ότι, σε περίπτωση που οι επαγγελματικοί δεσμοί ενός προσώπου βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος, το διάστημα αυτό θα πρέπει να αυξάνεται σε εννέα μήνες·

ότι είναι αναγκαίο, στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς, να υπάρξει κάποια ελαστικότητα στη χρήση των οχημάτων που μισθώνονται σε κράτη μέλη εκτός εκείνου στο οποίο είναι ταξινομημένα, υπό ορισμένους όρους· ότι, επιπλέον, πρέπει να προβλέπεται ρητά ότι τα οχήματα μπορούν να χρησιμοποιούνται από ορισμένα άλλα πρόσωπα εκτός από τον ιδιοκτήτη, και, εφόσον είναι αναγκαίο, υπό ορισμένες συνθήκες, να επιτρέπεται η χρήση από κάτοικο κράτους μέλους ενός οχήματος που είναι ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος·

ότι πρέπει να θεσπισθούν κανόνες που διέπουν την προσωρινή χρήση ενός επιβατικού οχήματος σε άλλο κράτος μέλος για επαγγελματικούς σκοπούς·

ότι τα οχήματα τα οποία, κατά την προσωρινή χρήση τους σε άλλο κράτος μέλος, υφίστανται ανεπανόρθωτη ζημία δεν θα πρέπει κατόπιν αυτού να υπόκεινται σε φορολόγηση·

ότι τα πρόσωπα που επιθυμούν να χρησιμοποιούν οχήματα σε ένα κράτος μέλος εκτός εκείνου όπου έχουν την κατοικία τους, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ταξινομούν τα οχήματα αυτά στο εν λόγω κράτος μέλος· ότι, επιπλέον, το κράτος μέλος κατοικίας του ιδιοκτήτη μπορεί να απαγορεύσει τη χρήση των εν λόγω οχημάτων στο έδαφός του·

ότι, στις περιπτώσεις όπου διαπιστώνονται παραβάσεις των σχετικών κανόνων, οι επιβαλλόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι ανάλογες με την παράβαση·

ότι, εφόσον τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν τέλη ταξινόμησης ή ανάλογους φόρους σε μεταχειρισμένα αυτοκίνητα που εισκομίζονται από άλλα κράτη μέλη, μεριμνούν ώστε ο επιβαλλόμενος φόρος να μην υπερβαίνει το υπόλοιπο του ποσού του φόρου που περιέχεται στην αξία ανάλογων οχημάτων στην εγχώρια αγορά τους, σύμφωνα με το άρθρο 95 της συνθήκης·

ότι, σε περιπτώσεις διαφοράς, οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω κρατών μελών διαβουλεύονται· ότι, επιπλέον, στις περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να επιβάλλεται φόρος πριν από το πέρας των εν λόγω διαβουλεύσεων μεταξύ των αρμόδιων αρχών· ότι εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών, επί του θέματος πρέπει να αποφαινεται η Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Απαγόρευση επιβολής φόρων σε ορισμένες περιπτώσεις

1. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν ειδικούς φόρους κατανάλωσης, τέλη ταξινόμησης ή/και άλλους φόρους κατανάλωσης, όπως εκείνοι που απαριθμούνται στο παράρτημα I, εξαιρουμένων των φόρων που απαριθμούνται στο παράρτημα II, στα επιβατικά αυτοκίνητα οχήματα που είναι ταξινομημένα σε άλλα κράτη μέλη και έχουν εισκομισθεί στο έδαφός τους μόνιμα σε συνδυασμό με τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας ενός ιδιώτη από άλλο κράτος μέλος, υπό τους όρους που ορίζονται κατωτέρω.

2. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν ειδικούς φόρους κατανάλωσης, τέλη ταξινόμησης, άλλους φόρους κατανάλωσης ή/και φόρους κυκλοφορίας, όπως εκείνοι που απαριθμούνται στο παράρτημα I και στο παράρτημα II, στα επιβατικά αυτοκίνητα οχήματα που είναι ταξινομημένα σε άλλο κράτος μέλος και χρησιμοποιούνται προσωρινά στο έδαφός τους, υπό τους όρους που προβλέπονται κατωτέρω.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται και για τα συνήθη ανταλλακτικά, εξαρτήματα και εξοπλισμό του αυτοκινήτου οχήματος.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στο φόρο προστιθέμενης αξίας.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) «όχημα δημοσίας χρήσεως», κάθε οδικό όχημα το οποίο, σύμφωνα με τον τύπο κατασκευής και τον εξοπλισμό του, είναι κατάλληλο και προορίζεται για μεταφορές με ή χωρίς κόμιστρο:

— εννέα τουλάχιστον ατόμων, στα οποία περιλαμβάνεται και ο οδηγός,

— εμπορευμάτων,

καθώς και κάθε άλλο οδικό όχημα ειδικής χρήσεως εκτός από την καθαυτό μεταφορά·

β) «επιβατικό όχημα», κάθε οδικό όχημα, συμπεριλαμβανομένου, ενδεχομένως, και του οχήματος που ρυμουλκείται από αυτό, εκτός από τα οχήματα δημοσίας χρήσεως·

γ) «επαγγελματική χρήση» αυτοκινήτου οχήματος, η χρησιμοποίησή του για την άμεση άσκηση αμειβόμενης δραστηριότητας ή δραστηριότητας που έχει κερδοσκοπικό σκοπό·

- δ) «ιδιωτική χρήση», κάθε χρήση εκτός από την επαγγελματική·
- ε) «κατοικία», η συνήθης κατοικία όπως ορίζεται στο άρθρο 3·
- στ) «οικογένεια» ενός προσώπου, ο/η σύζυγός του, οι άμεσοι ανιόντες και κατιόντες του καθώς και αυτοί του/της συζύγου του.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΣΥΝΗΘΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Άρθρο 3

Γενικοί κανόνες προσδιορισμού της συνήθους κατοικίας

1. Στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, ως «συνήθης κατοικία» νοείται ο τόπος στον οποίο ένα πρόσωπο διαμένει συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον 185 ημέρες ανά ημερολογιακό έτος, λόγω προσωπικών και επαγγελματικών δεσμών ή, στην περίπτωση ατόμου χωρίς επαγγελματικούς δεσμούς, λόγω προσωπικών δεσμών από τους οποίους προκύπτουν στενοί δεσμοί μεταξύ αυτού του ατόμου και του τόπου στον οποίο κατοικεί.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η συνήθης κατοικία ενός προσώπου του οποίου οι επαγγελματικοί δεσμοί βρίσκονται σε τόπο άλλον από τον τόπο των προσωπικών του δεσμών και το οποίο, για το λόγο αυτό, υποχρεώνεται να διαμένει σε διάφορους τόπους που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, θεωρείται ότι βρίσκεται στον τόπο των προσωπικών του δεσμών, με την προϋπόθεση ότι επιστρέφει τακτικά στον τόπο αυτό.
3. Όταν ένα πρόσωπο διαμένει σε κράτος μέλος για την εκτέλεση αποστολής με καθορισμένη διάρκεια, ως τόπος κατοικίας του θεωρείται ο τόπος των προσωπικών του δεσμών, ανεξαρτήτως εάν επιστρέφει τακτικά σ' αυτόν.
4. Η φοίτηση σε πανεπιστήμιο ή άλλη σχολή δεν συνεπάγεται τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας.
5. Η μεταβολή της οικογενειακής κατάστασης του προσώπου δεν συνεπάγεται, καθεαυτή, μεταβολή της κατοικίας.
6. Οι ιδιώτες αποδεικνύουν με οποιονδήποτε τρόπο τον τόπο της συνήθους κατοικίας τους, και ιδίως με το δελτίο ταυτότητάς τους ή με οποιοδήποτε άλλο έγκυρο έγγραφο.
7. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2, στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής αμφιβάλλουν για το κύρος της δήλωσης σχετικά με τη συνήθη κατοικία που γίνεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο ή στο πλαίσιο ορισμένων ειδικών ελέγχων, μπορούν να ζητούν κάθε συμπληρωματικό πληροφοριακό ή αποδεικτικό στοιχείο, είτε από τον ιδιώτη που προβαίνει στη δήλωση είτε από τις αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Άρθρο 4

Προϋποθέσεις για την μη καταβολή φόρων κατόπιν μεταφοράς κατοικίας

1. Οι διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 1 εφαρμόζονται εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
    - α) το αυτοκίνητο έχει αποκτηθεί υπό τους γενικούς όρους φορολόγησης που ισχύουν στην εσωτερική αγορά ενός κράτους μέλους και δεν τυγχάνει λόγω της εισκόμισής του σε άλλο κράτος μέλος, απαλλαγής ή επιστροφής κανενός από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στο κράτος μέλος στο οποίο εισκομίζεται.

Οι δύο αυτές προϋποθέσεις θεωρείται ότι πληρούνται, εάν το όχημα φέρει πινακίδα αριθμού κυκλοφορίας κανονικής σειράς του κράτους μέλους της ταξινόμησης, αποκλεισμένου κάθε είδους προσωρινής πινακίδας.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι γενικοί όροι φορολόγησης θεωρούνται ότι περιλαμβάνουν τις διπλωματικές και προξενικές ρυθμίσεις, συμφωνίες σχετικά με διεθνείς οργανισμούς και τα μέλη τους, ρυθμίσεις που διέπουν τις δυνάμεις που συμμετέχουν στη Βορειοατλαντική Συμμαχία ή το πολιτικό προσωπικό που τους συνοδεύει·
  - β) το πρόσωπο που μεταφέρει την κατοικία του χρησιμοποιεί το όχημα για χρονικό διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών πριν από τη μεταφορά της κατοικίας·
  - γ) το αυτοκίνητο εισκομίζεται στο κράτος μέλος στο οποίο το πρόσωπο μεταφέρει την κατοικία του το αργότερο εντός δώδεκα μηνών από την εν λόγω μεταφορά.
2. Στην περίπτωση οχημάτων που αποκτήθηκαν βάσει διπλωματικών και προξενικών ρυθμίσεων ή άλλων καθεστώτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχείο α), τρίτο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να αυξήσουν το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, στοιχείο β) σε δώδεκα μήνες.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΧΡΗΣΗ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 5

Γενικές προϋποθέσεις για την μη καταβολή φόρων σε περίπτωση προσωρινής χρήσης οχήματος σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους της ταξινόμησης

1. Οι διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 2 εφαρμόζονται για τα αυτοκίνητα οχήματα που χρησιμοποιούνται

προσωρινά σε κράτος μέλος εκτός εκείνου στο οποίο είναι ταξινομημένα για συνεχές ή μη χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ανά δωδεκάμηνο, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) το πρόσωπο που χρησιμοποιεί το όχημα έχει τη συνήθη κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους τις προσωρινής χρήσης·
- β) το όχημα υπόκειται μόνο σε ιδιωτική χρήση·
- γ) το όχημα δεν εκμισθώνεται στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης ούτε αποτελεί αντικείμενο χρησιδανείου σε κάτοικο του κράτους αυτού, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6.

2. Η περίοδος των έξι μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αυξάνεται σε εννέα μήνες, σε περίπτωση προσώπου του οποίου οι επαγγελματικοί δεσμοί δεν βρίσκονται στο κράτος μέλος της συνήθους κατοικίας του και που χρησιμοποιεί στο κράτος μέλος των επαγγελματικών του δεσμών όχημα ταξινομημένο στο κράτος μέλος της συνήθους κατοικίας του.

Άρθρο 6

Ειδικές περιπτώσεις ιδιωτικής χρήσης όπου δεν επιτρέπεται η φορολόγηση

Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5, οι διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 2 εφαρμόζονται και στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) επιβατικό αυτοκίνητο που ανήκει σε επιχείρηση εκμίσθωσης αυτοκινήτων, εφόσον βρίσκεται στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης στο πλαίσιο σύμβασης εκμίσθωσης που έληξε στο εν λόγω κράτος μέλος, και το οποίο:
  - αα) επανεκμισθώνεται σε άλλο πρόσωπο που δεν είναι κάτοικος του κράτους μέλους της προσωρινής χρήσης, υπό τον όρο ότι η περίοδος της επανεκμίσθωσης πρέπει να λήξει μέσα σε δύο μήνες από τη λήξη της αρχικής σύμβασης εκμίσθωσης, δύναμει της οποίας το όχημα επεστράφη στην εταιρεία εκμίσθωσης αυτοκινήτων στο εν λόγω κράτος μέλος, εκτός από την περίπτωση που το όχημα επανεκμισθώνεται σε μη κάτοικο προκειμένου να εξέλθει του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους εντός 30 ημερών από την ημερομηνία έναρξης της νέας περιόδου εκμίσθωσης,
  - ββ) επανεκμισθώνεται σε κάτοικο του κράτους μέλους της προσωρινής χρήσης προκειμένου να εξέλθει από το κράτος αυτό εντός 15 ημερών από την έναρξη της νέας περιόδου εκμίσθωσης ή
  - γγ) επιστρέφεται από υπάλληλο της εταιρείας εκμίσθωσης αυτοκινήτων στην χώρα όπου είχε εκμισθωθεί αρχικά, ακόμη και αν ο εν λόγω υπάλληλος κατοικεί στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης·

β) επιβατικό όχημα που έχει ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος και μισθωθεί από εταιρεία εκμίσθωσης αυτοκινήτων με σύμβαση η οποία τέθηκε σε ισχύ σ' αυτό το κράτος μέλος από κάτοικο του κράτους μέλους της προσωρινής χρήσης, για χρονικό διάστημα χρήσης μέγιστο πέντε ημερών·

γ) επιβατικό όχημα που χρησιμοποιείται, κατά τη διάρκεια της παραμονής του προσώπου που εισκόμισε το αυτοκίνητο στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης, σ' αυτό το κράτος μέλος, από μέλη της οικογένειάς του, ανεξαρτήτως αν τα εν λόγω μέλη της οικογένειας έχουν τη συνήθη κατοικία τους στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης·

δ) επιβατικό όχημα που χρησιμοποιείται από οποιοδήποτε πρόσωπο, υπό τον όρο ότι το πρόσωπο που εισκόμισε το όχημα στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης βρίσκεται εντός του οχήματος·

ε) επιβατικό όχημα που έχει ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος και χρησιμοποιείται από κάτοικο του κράτους μέλους της προσωρινής χρήσης μετά από προσωρινή ακινητοποίηση του δικού του οχήματος συνεπεία βλάβης ή ατυχήματος σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον η εν λόγω χρήση περιορίζεται στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο επισκευάζεται το όχημα του χρήστη και εν πάση περιπτώσει δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες κατ' ανώτατο όριο·

στ) επιβατικό όχημα που έχει ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος και ανήκει ή έχει μισθωθεί από επιχείρηση εγκατεστημένη στο εν λόγω κράτος μέλος και το οποίο χρησιμοποιείται από υπάλληλο της επιχείρησης ή από μέλος της οικογένειάς του, εφόσον ο εν λόγω χρήστης έχει τη συνήθη κατοικία του στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης. Η κατηγορία αυτή δεν υπόκειται σε κανένα χρονικό περιορισμό·

ζ) επιβατικό όχημα που έχει ταξινομηθεί στη χώρα της συνήθους κατοικίας του χρήστη και χρησιμοποιείται τακτικά για τη διαδρομή από την κατοικία του στον τόπο εργασίας του σε άλλο κράτος μέλος και αντιστρόφως. Η κατηγορία αυτή δεν υπόκειται σε κανένα χρονικό περιορισμό·

η) επιβατικό όχημα που έχει ταξινομηθεί στο κράτος μέλος της συνήθους κατοικίας του και χρησιμοποιείται από φοιτητή στο κράτος μέλος όπου συνεχίζει τις σπουδές του, εφόσον το εν λόγω κράτος μέλος δεν είναι εκείνο της συνήθους κατοικίας του.

Άρθρο 7

Περιπτώσεις επαγγελματικής χρήσης όπου δεν επιτρέπεται η φορολόγηση

1. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν τους φόρους που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στα επιβατικά οχήματα που χρησιμοποιούνται προσωρινά στο έδαφός τους για επαγγελματικούς σκοπούς, υπό τους ακόλουθους όρους:

- α) το πρόσωπο που χρησιμοποιεί το όχημα έχει τη συνήθη κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους της προσωρινής χρήσης.

Η προϋπόθεση αυτή δεν απαιτείται σε περίπτωση πρόσωπου το οποίο έχει τη συνήθη κατοικία του στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης, εφόσον είναι υπάλληλος επιχειρήσης εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος και χρησιμοποιεί όχημα που ανήκει στην εν λόγω επιχείρηση ή έχει μισθωθεί από αυτήν και είναι ταξινομημένο στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση.

- β) το όχημα δεν χρησιμοποιείται στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης για τη μεταφορά επιβατών με αμοιβή ή άλλου είδους υλική αντιπαροχή, ή για τη βιομηχανική ή/και εμπορική μεταφορά εμπορευμάτων, με ή χωρίς αμοιβή.
- γ) το όχημα δεν εκμισθώνεται ούτε χρησιμοποιείται στο κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης.
- δ) το όχημα είναι ταξινομημένο στο κράτος μέλος της συνήθους κατοικίας του χρήστη.
- ε) το όχημα έχει αποκτηθεί με τους γενικούς όρους φορολόγησης που ισχύουν στο κράτος μέλος της συνήθους κατοικίας του χρήστη και δεν τυγχάνει απαλλαγής ή επιστροφής κανενός από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 λόγω της χρήσης του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

Ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται, εάν το όχημα φέρει πινακίδα αριθμού κυκλοφορίας κανονικής σειράς του κράτους μέλους της ταξινόμησης, αποκλεισμένου κάθε είδους προσωρινής πινακίδας.

- στ) καταβάλλονται όλοι οι περιοδικοί φόροι που απαιτούνται κανονικά επί των οχημάτων στο κράτος μέλος της ταξινόμησης.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν χωρίς χρονικό περιορισμό.

Άρθρο 8

Διατάξεις σχετικά με τις ανεπανόρθωτες ζημιές οχημάτων

Σε περίπτωση που ένα επιβατικό όχημα ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος χρησιμοποιείται προσωρινά σε κράτος μέλος χωρίς επιβολή των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, και εφόσον το όχημα υποστεί σοβαρή ζημία συνεπεία δεόντως αποδεικνυόμενου ατυχήματος, βλάβης ή εγκληματικής ή άλλης δόλιας ενέργειας σ' αυτό το κράτος μέλος, εφόσον το κόστος των απαιτούμενων επισκευών υπερβαίνει την αγοραία αξία του οχήματος, και το όχημα έχει αποσυρθεί προκειμένου να διαλυθεί ή να καταστραφεί, το κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης δεν απαιτεί την καταβολή των φόρων που αναφέρονται στο

άρθρο 1, παράγραφος 2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να απαιτήσουν την παροχή αποδείξεων για τη ζημία ή/και τη δέουσα απόσυρση του οχήματος.

Άρθρο 9

Μόνιμη χρήση σε άλλο κράτος μέλος εκτός εκείνου της συνήθους κατοικίας

1. Εφόσον ένα πρόσωπο επιθυμεί να χρησιμοποιεί ένα όχημα σε άλλο κράτος μέλος εκτός εκείνου στο οποίο έχει τον τόπο της συνήθους κατοικίας του για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει εκείνο που προβλέπεται στο άρθρο 5, για παράδειγμα σε συνεχή βάση σε συνδυασμό με τη δευτερεύουσα κατοικία του, το εν λόγω κράτος μέλος ταξινομεί το όχημα.

2. Στις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1, το κράτος μέλος ταξινόμησης δικαιούται να επιβάλλει τους φόρους εκείνους οι οποίοι θα οφείλοντο κανονικά κατόπιν της καταχώρησης του οχήματος.

3. Το κράτος μέλος στο οποίο έχει τον τόπο της συνήθους κατοικίας του ο ιδιοκτήτης οχήματος, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1, μπορεί να αρνηθεί να επιτρέψει τη χρήση του εν λόγω οχήματος στο έδαφός του.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 10

Παραβάσεις και κυρώσεις

1. Εφόσον ένα όχημα χρησιμοποιείται σε κράτος μέλος προσωρινά και δεν τηρούνται οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας, το εν λόγω όχημα θεωρείται ότι έχει εισκομισθεί οριστικά στο εν λόγω κράτος μέλος, αλλά δεν απαιτείται αυτομάτως η καταβολή φόρων. Στην περίπτωση αυτή, ανεξαρτήτως των τυχόν επιβαλλομένων κυρώσεων, ο ενδιαφερόμενος μπορεί είτε να μετακινήσει το όχημά του από το κράτος μέλος της προσωρινής χρήσης είτε να το ταξινομήσει και να καταβάλει τους σχετικούς φόρους με το συνήθη τρόπο στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Κατά την επιβολή κυρώσεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την καλή πίστη των ενδιαφερομένων και την απουσία οποιασδήποτε πρόθεσης για εξαπάτηση.

3. Οι διαδικασίες ελέγχου που εφαρμόζουν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δεν έχουν τέτοια μορφή ώστε να εμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των προσώπων που προβλέπει η συνθήκη. Στις περιπτώσεις παράβασης των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, οι κυρώσεις που επιβάλλονται δεν είναι δυσανάλογες με τη βαρύτητα της παράβασης ώστε να καθίστανται εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των προσώπων.

Άρθρο 11

Υπολογισμός του φόρου, στις περιπτώσεις όπου οφείλεται

Στις περιπτώσεις που ένα αυτοκίνητο όχημα εισκομίζεται μόνιμα από ένα κράτος μέλος σε άλλο, υπό συνθήκες εκτός εκείνων που διέπονται από την παρούσα οδηγία, και εφόσον το κράτος μέλος προορισμού επιβάλλει φόρο ταξινόμησης ή αντίστοιχο φόρο (όπως οι φόροι που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι) επί του εν λόγω οχήματος, το κράτος μέλος αυτό μεριμνά ώστε το ποσό του επιβαλλόμενου φόρου να μην υπερβαίνει το ποσό του υπολειπόμενου φόρου που περιέχεται στην αξία ενός οχήματος με αντίστοιχη ηλικία, χαρακτηριστικά και κατάσταση στην εγγώρια αγορά του.

Άρθρο 12

Επίλυση των διαφορών

- Εφόσον, κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στην πράξη, προκύπτουν δυσχέρειες, οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών λαμβάνουν τις αναγκαίες αποφάσεις με αμοιβαία συμφωνία.
- Συγκεκριμένα, εφόσον ένα πρόσωπο ισχυρίζεται ότι έχει μεταφέρει τον τόπο της συνήθους κατοικίας του από ένα κράτος μέλος σε άλλο, και ο ισχυρισμός αυτός αμφισβητείται από τις αρμόδιες αρχές ενός εκ των δύο κρατών μελών, οι αρμόδιες αρχές και των δύο κρατών διαβουλεύονται μεταξύ τους προκειμένου να αποφασίσουν σχετικά με τον τόπο κατοικίας που λαμβάνεται υπόψη για την φορολόγηση του οχήματος. Επίσης, εφόσον ένα πρόσωπο ισχυρίζεται ότι χρησιμοποιεί ένα όχημα προσωρινά σε κράτος μέλος και ότι ο τόπος της συνήθους κατοικίας του βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, και ο ισχυρισμός αυτός αμφισβητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο χρησιμοποιείται το όχημα, οι αρμόδιες αρχές και των δύο κρατών μελών διαβουλεύονται μεταξύ τους προκειμένου να αποφασίσουν ποιος τόπος κατοικίας θα ληφθεί υπόψη για τη φορολόγηση του οχήματος. Το κράτος μέλος στο οποίο ο χρήστης ισχυρίζεται ότι έχει μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του, ή στον οποίο ισχυρίζεται ότι χρησιμοποιεί το όχημα προσωρινά, δεν επιβάλλει τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 1 πριν από την ολοκλήρωση των εν λόγω διαβουλεύσεων.
- Εάν τα κράτη μέλη δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία εντός έξι μηνών από την ημερομηνία που υπέβαλε τη δήλωσή του ο ενδιαφερόμενος, παραπέμπουν το ζήτημα στην Επιτροπή. Η Επιτροπή, αφού εξετάσει τις προτάσεις που υποβάλλουν τα δύο κράτη μέλη και, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, οι ενδιαφερόμενοι ιδιώτες, εκδίδει απόφαση με την οποία αποφαινεται ποιος τόπος κατοικίας θα ληφθεί υπόψη για τη φορολόγηση του οχήματος.

Άρθρο 13

Κατάργηση οδηγιών

Από την 1η Ιουλίου 1998 παύουν να ισχύουν οι ακόλουθες οδηγίες:

- οδηγία 83/182/ΕΟΚ,
- οδηγία 83/183/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 89/604/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

Ενσωμάτωση της οδηγίας

- Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν σε ισχύ ή να θεσπίσουν διατάξεις οι οποίες είναι ευνοϊκότερες για τους χρήστες από εκείνες που περιλαμβάνει η παρούσα οδηγία, προκειμένου να επιτρέψουν την προσωρινή χρήση οχημάτων ταξινομημένων σε άλλα κράτη μέλη ή τη μόνιμη μεταφορά οχημάτων από άλλα κράτη μέλη, χωρίς την επιβολή των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 1.
  - Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιφυλάσσουν, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, εντός της Κοινότητας φορολογική μεταχείριση η οποία είναι λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη που επιφυλάσσουν κατά την εισαγωγή ή χρήση αυτοκινήτων που εισκομίζονται στο έδαφός τους απευθείας από τρίτες χώρες.
  - Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέχρι την 1η Ιουλίου 1998 και ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.
- Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.
- Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των κυριότερων διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15

Μέρη στα οποία απευθύνεται

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΒΕΛΓΙΟ

— Taxe de mise en circulation

ΔΑΝΙΑ

— Registreringsafgift af motorkøretøjer

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

—

ΕΛΛΑΔΑ

— Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης (ΕΦΚ)

— Εφάπαξ Πρόσθετο Ειδικό Τέλος (ΕΠΕΤ)

ΙΣΠΑΝΙΑ

— Impuesto Especial sobre Determinados Medios de Transporte

ΓΑΛΛΙΑ

— Taxe sur les certificats d'immatriculation des véhicules à moteur

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

— Vehicle Registration Tax

ΙΤΑΛΙΑ

— ΙΕΤ

— ΑΡΙΕΤ

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

—

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

— Belasting Personenauto's en Motorrijwielen

ΑΥΣΤΡΙΑ

— Normverbrauchsabgabe

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

— Imposto Automovel

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

— Autovero

ΣΟΥΗΔΙΑ

— Taxe sur les ventes

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΒΕΛΓΙΟ

- Taxe de circulation sur les véhicules automobiles/Verkeersbelasting op de autovoertuigen
- Taxe compensatoire des accises
- Taxe de circulation complémentaire

ΔΑΝΙΑ

- Vægtafgift af motorkøretøjer

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

- Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz — 1979)
- Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung — 1979)

ΕΛΛΑΔΑ

- Τέλη κυκλοφορίας

ΙΣΠΑΝΙΑ

- Impuesto sobre vehículos de tracción mecánica
- Tributos Locales sobre circulación de vehículos automóviles

ΓΑΛΛΙΑ

- Taxe différentielle sur les véhicules à moteur
- Taxe sur les véhicules des sociétés

ΙΡΑΝΔΙΑ

- Motor vehicle excise duties

ΙΤΑΛΙΑ

- Tassa sulla circolazione degli autoveicoli

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

- Taxe sur les véhicules automoteurs

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

- Motorrijtuigenbelasting

ΑΥΣΤΡΙΑ

- Kraftfahrzeugsteuer

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

- Imposto municipal sobre veiculos
- Imposto de circulação

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

- Moottoriajoneuvovero
- Taxe sur les autocollants pour pare-brise

ΣΟΥΗΔΙΑ

- Vägtrafikskatt

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

- Vehicles excise duty
-